

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . 8 korona. — Félévre . 4 korona.
Negyedévre . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Bárvárh Gyula
felelős szerkesztő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60. szám.
Kéziratot vissza nem adunk.
Nyílt-tér garmond sora 40 fill.

Emlékezzünk Petőfire.

(B.) Ötvenhat esztendeje porladozik a nemzet halhatatlan szellemű dalosának teteme. A fehéregyházai síkon dőfte át a nemes szívet egy kozák gyilkos dárdája. Elcsorgott lángtüzű vére, megszünt dobogása hatalmas szívének, lüktetése teremtő elméjének.

1849. július 31 én halt meg Petőfi. A nagyok legnagyobbja. Az énekesek énekesé. Szemeinek lehunyásával nemsokára eltűnt a magyar szabadság, melyért csodás dalokban sóvárgott; elvérzett a nemzeti függetlenség, melynek martir-katonája volt.

Magyarok, emlékezzetek! A mult század legkimagaslóbb szelleme hassa át, termékenyítse meg a lelketeket. Gondoljatok a dicsőre, a szentre, aki huzsonhét esztendő rajongásával, rendíthetetlen hazaszeretettel és halált megvető orozslán-bátorsággal rohant a küzdő honvédek sorába.

A csatamezőn kereste a halált. S a nemzet gyászára, ott lelte hősi, legendás végzetét. Beletemetkezett a névtelen óriások közös sirjába. Visszatért az anyaföldhöz, melynek valamely cso-

dálatos vajudása alkotta meg a magyarságnak örök időkre való dicsőségét. Vagy talán a legfényesebb csillagzat lökte ki magából a lánglelkű költőt, a zengő szavú, diadalmas erejű dalnokot, a szabadsághősök legmegsiratottabb héroszát?

Imádkozzunk elköltözött lelkéért, a legdrágább kincsek forrásáért, e nemzeti ereklyéért. Imádkozzunk, hogy szelleme időtlen időkig tartsa hódításában azt a népet, melynek boldogságáért, jövőjeért eldobta életét, nagyságát, hirnevét, családját, mindenét.

Letesznek arról a gondolatról, hogy valaha is képes lennék annak a férfinak méltó képét adni, a ki önmaga véste elévülhetetlen emlékezetét a magyar nép lelkébe az egész művelt világ elméjébe. Nem is próbálkozom nagy tudósok és tudós nagyok számára írni, hanem az egyszerű néphez a zsenge ifjúsághoz akarok szólni és némi keretet adni ahhoz a képhez, mely a magyar nemzet minden szülöttjének szívében Petőfi Sándorról ösztön szerüleg regél:

Mi emlékezzünk hazánk koszorus költőjére, de megemlékezik felőle egy

fulusi kis olvasó kör is itt a környéken, mely hazafiasság dolgában mindig előljár- és ez az olvasókör az „Istvándi-i Függetlenségi és 48-as Kossuth kör.”

Figyelemmel kísértük e hazafias körnek eddigi munkálkodását és örömmel mondhatjuk, hogy adjon a magyarok Istene sok ily polgári kört e hazának. Valóban tanulhatnának e felszáz tagot számláló kis körtől a 3-400 tagu városi Olvasó-egyletek, kaszinók és társaskörök is.

Igaz, hogy egy cseppet sem kételkedünk ezek hazafiságában sem, — de most e megpróbáltatások korszakában, nagyon is szükségünk van arra, hogy „Emlékezzünk régiokról.” Mert mint halhatatlan Kossuth apánk mondá; „A történelem az élet mestere, az igazságnak képe. — Jó néha felujítani az emlékezetet.”

Hát ujítsuk fel most is, hívjuk segítségül minden társas körben hazánk dicső dalnokának szellemét, mondván; „Petőfi, Petőfi, pengesd meg lantodat. Mond el nekünk újra nemzeti dalodat.”

Lantodnak hurjain lobogó láng égjen.—Füröszd meg a lelkünk, lánglelked hevében.

Aprók az udvaron.

Irta: Verner Jenő.

Aprók játszanak az udvarunkon. Édes gyönyörűség hatja át a szívemet s meg is könnyezem, ahogy a pufók képükre kiül az édes ártatlanság. Program nélkül végzik cselekedetüket, mégis, mintha gondos rendszer után folyna a munkájuk. Csupa mese az egész. Az elejétől végesvégig.

Apa — anyát játszanak, azt a játékot, a melyet mi is végig játszottunk annak idején az udvaron. Azért nevezem hát mesének. Mese, a melyet a képzelet ösztökél cselekvésre, mert mely a való élettől messze eltér gyönyörű mozzanataival.

Ha nem nevetnének ki az emberek, ki választanék a sok rossz ember közül egy csapatot, jönnének az udvaromra figyelni. Lesnek el, hogy milyen tudományal lehet elviselhetővé tenni az életet. Egyben bizonyos vagyok abban: hogy ezeket a gyermekeket megértené mindenki, ha csak egy pillanatra is gondolna boldogtalan családi otthonára. Mert ezeknek a gyermekeknek a szájából úgy folyik a sok édes szó, a szeretet

diktátuma, mint valami bővizű csobogó patak.

Oh, hogy szeretném áthívni azt a boldogtalan kovácsot, aki amoda: egy kőhajításonyira lakik hozzám. Jönnének át egy keveset, hadd szégyenitené meg az ő kicsi fia. Tanulna meg, hogy a kerges tenyerű emberek is tudnak örülni az életnek, a mellett odahaza édes megnyugvással vannak az úr akaratján.

— Édes kis Katuskám, — így a kis kovács — csak egy kicsit segitenél, jönnél ki a konyhából hogy ütnél a vasra. Szaporán, nó mert elég a vasam. Gyere-gyere feleség, a legény a faluba jár pénzért, magam meg nem bírok a dologgal.

És Katus, ki tömzsi praclijával, ott gyömöszölte a tésztát, mit konyhából kikerészakolt, hirtelen a kötényébe törüli azt a szorgos kezét, míg gondoskodásával egy eperfalevéllel lefödi a tésztát, hogy a légy be ne lepje, igyekezik az ura után.

A ház büszke, de dolgos ura, még viszeszanéz, ujfent megsürgeti az asszonyát.

— Ne piszmojj hát édes, hanem gyere.

— Megyek — megyek, csak letakartam a tésztát egy szakajtóruhával. A gonosz pá-

rák csuffá tennék.

Kukoricza kórót kapnak aztán a markukba és az édes munka a homlokon gyönyöztet ki egypár vízecseppet.

— Így szeretem, így. Most már készen van a Galambosék kocsirudja. Akár mindjárt mehetnek a kocsin a malomba.

— De már most ne türelmetlenkedjék az ebéddel. Egyszeribe készen lesz. Előkaparitom Zsuzsát a cselédet.

— Zsuzsa te, hol botorkálsz?

— Itt vagyok, nemzetes asszony! A ruhát terítgetem. Zsuzsa csakugyan a kerítésre tűzfaleveleket rakosgat.

— Elő, nó! — Gyere: mert a majszter uram éhes! Siessünk az ebéddel!

Zsuzsa szaporán neki is lát az asztal terítésnek. Honnan tanulja el? az ég tudja! A szolgabiróné ugyancsak örzi otthon, hogy olyasmit ne lassung. A cselédek körében meg nem türi, mégis hogy elleste a cselédek típus szerü forgolódásait. Lám-lám, kis Böske, milyen ügyes kis leányka vagy te! Eközben vendégek röpülnek be a portára. Kocsin jönnek. Hosszu kukoricaszaron lovagol Támadó Palika. Még megis rángatja a Szilaj száját, a hogy nem áll meg a kívánt helyen.

Igen! Ez kellene nekünk is!
És mi hisszük, hogy a szigetvári Olvasó-egylet de talán a kaszinó sem fog elzárkózni az elől, ha arról van szó, hogy ünnepeljük meg a hazánk szabadságáért elvérzett lantosunk emlékezetét.

Reméljük, hogy feltevésünkben nem csalatkozunk ha különösen arra appellálunk, hogy az Olvasó-egylet derék hazafias elnöke, ki a zenét annyira szereti, — nem fog elzárkózni a zene muzsájának, tejttestvérjének a dalnak, de különösen a nemzeti és népdalok megteremtőjének Petőfi Sándor emlékezetének megünneplésétől.

Nem hisszük, hogy csalatkoznánk e férfiuban, kiről felteszük, hogy proponálni fogja a választmányának, ha nem is jul. 31-én, de tekintettel az idő rövidségére tán, hogy egy héttel később tartassék meg itt is az emlék-ünnepély.

Ne vegyék ezt a vezetők a szerény falusi kör utánzásának, oh ne! S ne vegyék ezt másnak mint a mi, — mert a közmondás is azt tartja. „Ha jó a tanács, még a szolgálótól is fogadd el.“

S higgyék el mindazok kiket illet, hogy, hogy jól tesznek és jót tesznek. S ha tesznek, a siker nem marad el.

Megszivvelésül még csak ennyit.

Magyarok, imádkozzatok! Petőfi je csak egy van a nemzetnek. A Mindenható kegyelme kevés kincset pazarol a világegyetemen egy-egy tagjára. S még kevesebbet azok közül, akik nemzetük mellett az egész emberiségé. Petőfi ötvenhat éve meghalt s ugyanakkor sarjadosott ki az a mag, melyből azóta mithikus halhatatlansága, egyre növekvő dicsősége és szellemi királysága táplálkozik.

Él Petőfi, él költészete, él nemzete és élni fog népének szabadsága.

A gazda is előre igyekszik. Két apró tenyérét összeveri csodálkozásában.

— Én látok-e rosszul, vagy csoda történt, gyere Katus (bekiált a konyhába); Katus te, — itt vannak komák!

— Csak tán nem! — szalad az asszony az udvarra.

— De bizony ők! Le, no, a kocsirol! Panna asszony, Czimbalmos tanár kis leánykája, egy ugrással Katus nyakába ugrik. Férje ura, a postásék Gyurija is kezét fog a gazdával.

— Jókör jöttek komám uramék! Készül a paprikás! Még fogunk vagy két csirkét és egy minutában kész a csirkepecsenye! Az őszi karcos meg egész jó viseletű, iható, jó bor az.

Az asszonyok meg másról beszélnek. Katus előbozza a picikét, kriszkindlibe kapta de ő a komámasszonynak azt mondja, hogy azt a gölya hozta az árokból.

Megesókolják. Ruhácskáját megigazítják és újra helyére teszik, hogy el ne törjön, mert porcellánból van.

Azonközben a szomszédom vadul ordít szobájában. Ide hallszik durva szava!

— Te rongy! — Te, ki megetted a boldogságomat, a pénzemet, semmivé tiportad a hitemet, cudarul végig tapostál tisz-

Nagy az idegen forgalom.

— Ázsiai koldus pópák. —

Még is csak jó bolondok vagyunk mi, mert a bány jött-ment csavargó, szélhámos, csaló és kolduló csak van a világon, az mind tárt karokra és nyitott bugyelárisokra talál nálunk és nagyon sokszor a hatóság jó voltából.

Seregestől jönnek ide könyöradományt gyűjtő nyírott poláju tótok, csehek, ráczok, horvátok, németek, kolduló apácák és koldus orthodox lengyelzsidók. Siket-némák akik hallanak és beszélnek, vakok a kik látnak Tizenkét gyermekes apák és anyák ki nek egy sines, korházba induló és kijövő egészséges betegek, tűz és vízkárosultak, templom és iskolák építésére gyűjtők stb. A héten pedig egyszerre négy koldus görög pápa érkezett, direkt ázsiai import.

— Hát ezekkel mi történt?

Az, hogy a szolgabírósnál Szigetvár és vidékére 14 napra kaptak koldulási engedélyt, a helyett, hogy az ilyen sáska hadat elutasították volna. Oh de az azt nem teszik mert az embertelenség volna. Pedig ott csak kis emberségesen bánnak el.

— Hát a városnál mit csináltak?

Ott még szívesebben fogadták a négy világjáró ázsiai csavargót. Sőt mi több, szerdán a városbíró még egy rendőrt Hajdu Ferenchez is kisérletül adta melléjük, a ki boltrólboltra, házról-házra vezette a lakóság nyakára a kaftános koldusokat, hogy az amugy is szegény polgárság fillereit kizsákmányolják és idegenbe vigyék az ázsia t... ves pópák, kik ennyi nagylelkűség láttára, a markukba röhögtek és örömköbe, mert a rendőri fedezet mellett szépen folyt be a pénz, a pálinkától be is rugtak és másnap már szemtelenül erőszakoskodtak egyes házaknál.

Másnap már a koldusvezető rendőr elmaradt, s helyette Dömötört a (vizvezetőket) fogadták meg a pópák koldusvezetőnek.

Mi többször említettük, hogy a rendőrséget szaporítani kell, — de most már azt

tességes céljaimon; eredj, eredj a házamtól, nyomorult, te perdita te! — De édes! eseng az asszony, ne üzz el, én szeretlek, becsületes vagyok! Édes, ne üzz el.

De az indulat mind mérgeesebbé teszi a férjét. — Nesze!

És öklével agyba-főbe veri a szegény teremtest. Végre is a gyenge futásnak ered. Éppen erre felé üzi. Megkerülöm a gyermekereget. Fel lehet az orcám dulva, sápadt lehetek, megalázom magam, még le is térdelek a két szerencsétlen ember előtt.

— Emberek! — Ne bántsák egymást! Ne bántsák! Várjanak! Az isten küldött megmentésükre! Jöjjenek velem! De lábujj hegyen!

A két indulatos ember meghátrál, szólni nem tudnak, látva az én különös állapotomat. — Azt hiszik, megőrültem, a hogy én nekik esengek.

— Csak lábujjhegyen! — Csitt! — Lassan! — Mindjárt, mindjárt!

És arcom ég a bekövetkező gyönyörűségtől!

Odavezetem őket a kerítéshez. De még ott is esengek, hogy valahogy ne kiabáljanak!

A hasadékon mind a hárman benézünk.

A gyerek nép éppen az ebédétől kél fel.

A kis kovács vendégeivel kezét szorít, aztán

mondjuk, hogy ez fölösleges, mert a hányan vannak, ugy is elférnek az új, tágas rendőr laktanyába. És ha csak egy nyomorult tyuklopásról van szó, azt sem tudják kideríteni. Miért? Azért mert ilyen dolgokban, nyomozásokban, nem oktatják ki őket soha.

Kár is lenne. Nó meg minek is, mikor daczára az ex-lexnek, állandóan két rendőr kíséri az adóvégrehajtót, talán azért, hogy az ördög el ne vigye?

Nó meg koldusvezetőnek is kell egy kettő közülök. Már pedig ez nem jól van így tisztelt hatóság és község! Próbálnák csak meg és küldenének ki tőlünk, kik annyi kultur palotát építünk, könyöradomány gyűjtőket ázsiaiba, majd nem tudom mivel, pénzzel, vagy üres zsebbel és fereggel megrakódva térnének baza embereink.

Fontolják meg tehát jól kiket illet, hogy szép a jótékonyág gyakorlása embertársainkkal szemben, de ne komédiázzunk akkor, mikor mi is fülíg elvagyunk adósodva. Szigetvár most már tisztára állami. Egy tégladarab sem a miénk a rozoga városházából és a város összes vagyona mind le van kötve jelzálogul adóságunk fejébe. Szegény a nép, elég neki a közteherviseles és a saját koldusaink eltartása, nem pedig, hogy még a csalókat és a kolduló pópákat is eltartassa vele a t. főszolgabírósnak és a városi előljáróság.

A rendőröket pedig nem azért fizetjük, hogy ilyen ezekokra használják fel a városnál, hiszen eddig sem respektálták igen őket azok, akiknek kellett volna, hát még mi lesz, ha így aljas szolgálatokra alkalmazzuk a szegény embereket. Ez nem járja!

Reméljük, hogy jövőben a t. hivatalok jobban meggondolják a dolgot s nem adnak könyelműen minden koldus bandának engedélyt arra, hogy a közönséget kizsákmányolja.

Vagy ha netán csalódnánk, — ugy akkor jó magyarom te csak mutass ajtót a szédelő csavargóknak, kik zsebedre utaznak és fogj seprűt nekik s küld el azokhoz az urakhoz, a kik a te nyakadra küldték őket. Hadd adjanak azok nekik.

édes boldogsággal borul Katus nyakába! ozt ugy esengi nagyon szívesen:

— Néked is egészségedre, drága, jó feleségem! Csókba forr az ajkuk, Katus arcán meg ki ül a jólét jele, ozt csak susogja;

— Édes jó apóm!

... Széjjel nézek aztán a nagyokon.

Az asszony szeméből legördül egy nehéz könyesepp. A férfi is elsápadt, izmos karja ugy megreszket, mintha végig husángoltam volna rajta. Mondja is aztán lassan, szíves hangon:

— Értem, jó uram... Te pedig, te édes feleség, te jó, te angyal, jössz haza!...

Kitágul az asszony két szeme, majd sir, majd mozolyog s ők is megesókolják egymást.

Azóta, ha a szomszédasszonynyal találkozik, nem tudom megelőzni, ő köszön nekem előre szíves hangon; a kovács meg bujlik tőlem, mintha attól félne, hogy felhányom neki azt, hogy én adtam neki a hitet, érzelmet, boldogságot.

Pedig dehogyan rontanám el közöttük a boldogságot.

H I R E K.

— **Kinevezések az államvasutaknál.** A máv. üzletvezetősége *Pollacsek* László darányi állomás főnököt Szekszárdra, *Sebők* Béla pécsi forgalmi főnökségi hivatalnokot pedig Darányra nevezte ki állomásfőnökökké.

— **Petőfi emlék-ünnepély.** A honfiai kegyeletnek szép megnyilvánulásáról ad hirt istvándi tudósítónk. Ugyanis az ottani „Függetlenségi és 48-as Kossuth kör“ elhatározta, hogy f. hó 30-án a halhatatlan költő Petőfi Sándor halálának évfordulóján gyász emlék-ünnepélyt rendez, melyre mint tudjuk meghívták *Barla* Szabó János ev. ref. lelkész pártelnököt, *Kovács* Bertalan kálmáncsai ev. ref. lelkészt. Szigetvárról pedig dr. *Zsigmond* Ferenczet és lapunk szerkesztőjét, kik az ünnepélyen beszédeket tartanak.

— **Tanítók rajztanfolyama.** Az iparostanonciskolák tanítói a dunántúli városokból Győrben tartandó 7—7 hetes tanítói rajztanfolyamon vesznek részt, hogy elsajátítsák az ipari oktatás alapvető tudományát a rajzot. A tanfolyam július hó 5-én nyílt meg, a tanítók nemcsak rajzolni tanulnak meg hanem olyan tananyagot sajátítanak el, amit az iparostanonciskolában eredményesen használhatnak fel és lehetővé teszi az egységes gyakorlati oktatást is. A tanfolyam augusztus hó 23-ig tart s a jövő iskolai szünetében ismét 7 heti látogatás után vizsgáznak a hallgatók és képesítő bizonyítványt nyernek. A hallgató tanítók állami és községi segélyben részesülnek. A tanfolyamon Somogyvármegyéből részt vesznek: *Szabó* Gyula (Szigetvár) és *Gróf* Mihály (Bács).

— **Sokat mulatott** a szigetvári koresmákban *Gócza* István alsódomborui illetőségű rosvott multu egyén, kinek költekezése feltűnt a csendőrségnek és igazolásra szólították fel. Nemkülömben táviratilag megkeresték az ottani őrsöt, honnét azon válasz érkezett, hogy *Góczát* több rendbeli lopás elkövetéséért már régóta körözik. Erre bizony a csendőrök azonnal letartóztatták a jómadarat.

— **Dühös cigány.** Közesend elleni kihágásért jelentették fel a bíróságnál *Babos* József helybeli muzsikusi cigányt, ki f. hó 17-én vak dühében éles fejszével rohant a tőle elvált, felesége *Horváth* Kati lakására és ott a zárt ajtót beakarta törni, azonban ebben a szomszédok megakadályozták.

— **Lopás.** Fényes nappal történt, hogy eddig ismeretlen tettesek behatoltak özv. *Bujtár* Józsefné hobbi házasszony házába az idő alatt, míg ő a mezei munkán távol volt. Ugylátszik azonban, hogy a házörzőnek otthon hagyott Lidi nem jól őrizte meg a rábizott vagyont, mert a zártlan szobából 1 vég vásznat, 4 lepedőt és ruhaneműt, összesen 39 kor. értékben elloptak. A gyanu két kőbor cigány asszonyra irányult, kiket a molványi határban sikerült is a csendőröknek elfogni, de a lopott tárgyak nem találtattak meg náluk. A nyomozás tovább folyik.

— **Helyreigazítás.** Lapunk 28-ik számában *Verekező család* című híreinkre vonatkozólag készséggel kijelentjük, hogy a menyiben az *Fried* Zsigmond tisztességes szuloki kereskedő családjára vonatkozott, nem felel meg a valóságnak. Nem pedig azért, mert *Gelencsér* János panaszos, állításának valótlanúságát tegnap a szigetvári kir. járásbíróság előtt bevallotta és panaszát visszavonván, nevezett *Fried* Zsigmond és családjátói bocsánatot kért — s így az ügyet békés uton intézték el.

— **Az aratás.** Most már vigan folyik az aratás és takarítás az egész vármegyében mindenfelé. Sok helyen már le is arattak és próbacsépléseket tettek s az eredmény a legjobb volt. Ugy látszik tehát, hogy a gazdák meglesznek a természettel elégedve. Rájuk is fér egy kis istenáldás a sok sanyaru esztendő után.

— **A pécsi honvéd hadapród-iskola növendékei** közül körülbelül százan, tisztjeik vezetésével Szigetvárról voltak kiránduláson a héten. Az ifjak a város nevezetességeit tekintették meg. A várban és a templomban *Mandeville* Frigyes urad. ispán, Szigetvár történetének alapos ismerője kalauzolta őket. Délben társasbédre gyűltek össze a Koronában s a délutáni vonattal vissza utaztak Pécsre.

— **Megörült a felesége után.** A mai nehéz anyagi gondok ismét egygyel szaporították áldozataik számát s mi a legesudatosabb éppen olyan egyén esett ennek áldozatául, kiről elmondhatjuk, hogy elég rendezett anyagi viszonyok között élt; mint bacsai tudósítónk értesít f. hó 12-én este ugyanis *Ferber* Ede bacsai lökereskedőn hirtelen olmezavar tört ki. A szerencsétlen embert, kinek neje a mult évben örült meg Budapestre szállították, a szerencsétlen család iránt Bácsos és vidéken nagy részvét nyilvánul meg.

— **Elcsipett tolvaj cseléd.** Mint lapunknak írják, *Krausz* József teklafalui koresmárosnál szolgáló *Voscsinyák* Róza, gazdájától 10 kor. kézpénzt és több ruhaneműt elloptott. A tett elkövetése után pedig Szigetvárról lakó édesanyjához szökött, hol a csendőrök elesípték.

— **A kivándorlók milliói.** A Bécsben székelő amerikai főkonzul a minap kimutatást készített arról a rengeteg pénzről, melyet a kivándorlottak a lefolyt három évben Ausztriába és Magyarországra küldöttek. E szerint 1902-ben 34 millió, 1903-ban 37 millió és 1904-ben 46 millió dollár pénzküldemény érkezett a postán. Ennek az összegnek nagyobb fele Magyarországra esik.

— **Ellopott esőköpeny.** Még a f. évi márczius 26-án történt, hogy *Steiner* Ede Belesapusztai uradalmi igazgatótól 64 kor. értékű esőköpenyét ellopták. Gyanuba is vették *Györfi* József ottani napszámost, ki időközben a horvátországi Brestovác pusztára költözött bérésnek. A nyomozás során a daruvári csendőrség nevezett Györfinél a lopott tárgyat megtalálta és elkobozta. A tolvaj napszámost feljelentették a szigetvári kir. járásbíróságnál.

— **Megpofozta a gazdája.** A szegény cselédlánynak bizony sok helyen sokat kellett tünni, ha nem teljesíti mindenben a gazdája óhaját és parancsát. Így járt *Kornél* Karolin is, ki *Kohn* Ignác helybeli kereskedőnél szolgált. Sirva panaszkolta el a bíróságnál a napokban, hogy f. hó 18-án hajnalban, midőn fésülködött, egyszerre csak izgatottan berohant a gazdája és állítólag ok nélkül arcul verte. A leány panasza folytán az eljárást megindították.

— **A póttartalékosok és az aratás.** Azokat a póttartalékosokat, kik 28 napi fegyvergyakorlatra augusztus 2-án kellene bevonulni a honvédelmi és közöshadseregbeli hadseregkiegészítő parancsnokság, ha az aratásra való hivatkozással ott jelentkeznek, az aratás tartalmára a fegyvergyakorlat alól fölmentü. Ezt az egyik honvédelmi ministeri rendeletre támaszkodó értesítést már megküldték a somogyvármegyei hatóságoknak.

— **Bevert ablakok.** Vagy a szerelmes suszter bosszúja. Este van, este van, ki ki nyugalomba. Nem ment ám azonban *Kovács* János (Mócsa). Ki Lakócsán cipész — s nem szerelmes színész. Nem tudott pihenni, nem engedte szíve, -- várta míg az óra a tized elűtötte. Örömmel indult meg Wollák lakásához, — a konyhában nyíló aranyvirágjához. Azonban az ajtót ott zárva találta, kopog az ablakon, hátha mégis hátha. S kinéz nem sokára a szép *Esperes* Mária. De ily szókra nyílik picziny eper szája. -- Kihitt ide téged, mit akarsz te itten? -- Hozzad jöttem Márjám, áldjon meg az Isten. Eresz be egy szóra, üt a pásztor óra. -- Takarodj el innen, te álnok te csalfa, aki a szívemet annyiszor megcsalta. S az ablakot a lány erősen becsapta. Nem így tett a legény, de fohászzkodott nagyot, s beverte a konyhán mind a két ablakot. A hold is előbujt egy felhő foszlyányon — s jókat röhögött a legényen, a lányon.

— **Az ex-lex és a fölmondás.** Egy cselédlegényt idéztek be tegnap a szolgabírószághoz. Azt panaszkolta ellene a gazdája, hogy a fölmondási idő betartása nélkül akar eltávozni a szolgálatból. A szolgabíró rászól a legényre:

— Hát nem tudja, hogy 14 nap előtt kell fölmondani?

— Tudom én, kérem alásan.

— Aztán miért nem mondott föl idejében?

— Hja, kérem, ex-lex van! Nincs adó, nincs katona, nincs fölmondás!

— **A cethal gyomrában.** Francia matrózok mesélik ezt a históriát: Kis vitorlászahajó haladt kedvező széllel a tengeren, a mikor a kapitány észrevette, hogy a hajóját valami nagy test lökdösi. Kihajolt a korlátton és látja, hogy egy óriási cethal a hajó fenéke alá férközött és mindenáron fel akarja borítani.

— Nézd csak, — mondotta a kapitány az egyik matróznak — ez a cethal még fel dönti a hajónkat.

— Bizonyosan éhes — felelte a matróz; de akkor már az óriási cethal ujjabb rohamot intézett a hajóra.

— Dobd csak hamar oda neki azt a kosár narancsot!

... A matróz bedobta a tengerbe a kosarat és a roppant-állat egy falatra bekapta, lenyelte a narancsokat kosarastul. Azután ujra nekiment a hajónak. Még éhes volt. A kapitány fogta a padot, amin ült és bedobta a vízbe. A bálna elnyelte és újra támadott. Ez már sok volt a kapitánynak, megkapta egy kinainak, az egyik utasnak a czopfját és belehajította az éhes szörny torkába. De ezzel sem lakott jól. A kapitány kétségbeesésében egy másik utast egy öreg lengyel zsidót is a vízbe dobott, aki ott gubasztott mellette. A zsidó sikoltozva tünt el a rémálat torkában. De ez sem segített, a cethal csak még dühösebben rohant neki a vitorlásnak, úgy hogy a hajó egy hajszal híjan fölborult. Végre is nem maradt más hátra, mint szigonyt vetni a cethalba. Megölték, felhúzták a fedélzetre, ott felhasították — és mikor felhasították, mit láttak?

Az öreg lengyel zsidó ott ült a padon és javában adta el a narancsot a kinainak.

— **Ámorinak és Pszichének bájos regéjét,** melyből azután annyi más regét faragtak a későbbi és mai mese-mondók, az *Andrei* Zalan-féle Világtörténelmének e heti száma mondja el. Az e heti számban pompás, szép, a szokott heti műmelléklet jelent meg. Neró halála. A félméteres kép elegáns hosszú keskeny alakja újra igazolja, hogy ez a vállalat olesó árért szepet, tetszetőset és jót nyújt. Az élvezetes, könnyű, egyszerű előadáshoz kitűnő kiegészítésül szolgálnak a szép, jó,

gyönyörködtető képek. Amíg a szöveg egyszerűségével hat, addig a képek pompássággal lepik meg az olvasót. Aki ezt a becses vállalatot meg akarja ismerni, kérjen mutatványszámot, azt ingyen küld a Világ Történelme kiadóhivatala, VI., Aradi-utca 8.

A víz mint a gyomor- és bélbetegségek óvszere. Mindenki tudja, hogy a Karlsbadban és Marienbadban gyógyulást kereső gyomorbeteg legnagyobb kontingensét magyarok alkotják. Ennek oka pedig az, hogy a magyar konyha igen izletes, de meglehetősen nehezen emészthető táplálékokkal látja el fogyasztóit, továbbá az, hogy a magyar ember az étkezés után boritalhoz van szokva. A bor pedig a zsíros ételek emésztését gátolja.

A táplálkozásnak ezen betegségekre vezető hátrányait az ivóvíz van hivatva kiközösíteni. Erre azonban a víznek tisztának, jónak és olyanoknak kell lennie, hogy a táplálékot az emésztéshez kellően előkészítse.

Közismert dolog, hogy e célra a mohai Ágnes-forrás a legelső sorban felel meg, mert nem csak kitűnő oldószer a tápanyagoknak, hanem alkalikus víz lévén, tiszta is, a gyomrot az emésztő nedvek elválasztására alkalmasan izgatja a kellemes íz borítal. Háztartások nagy üvegekben a mohai Ágnes-víz különösen olcsón szerezhetik be.

Irodalom.

— Miképpen kell jövedéki kihágási ügyekben sikeresen védekezni? Ritka ember, aki ezt tudja! Hiszen már átment a köztudatba, hogy ha a pénzügyi közegek bírságot követelnek, úgy se szó, se beszéd, belenyulunk a zsebünkbe és fizetünk, nem is kutatva, hogy jogos-e a pénzügyi közeg követelése avagy nem s ha igen, hogy vajjon csakugyan olyan kihágást követünk-e el, aminővel vádoltatunk és hogy csakugyan olyan bírságot kell-e fizetnünk, aminőt tőlünk követelnek.

Szóval, a jövedéki büntető ügyekben már évtizedek óta a sötétben tapogatózunk, és ha reánk üt a finansz, úgy alkudozunk a bírságösszegre nézve, kérünk, könyörgünk, de védekezni nem tudunk, mert nem ismerjük a jövedéki büntető törvényeket és az azokat pótló és azokat kiegészítő szabályokat, miniszteri rendeleteket és döntvényeket, ami nem is csoda, mert hiszen a jövedéki büntető törvényeink még máig is az 1788. évi harminczadik rendtartás és az 1842. évi harminczadivaltali utasítás alapján „kezeltetnek“.

Hogy tehát valakinek alapos ismeretei legyenek e téren, ehhez egy kis emberöltőn át való szakadatlan tanulmányozás, adat- és anyag gyűjtés szükséges.

Igazán hézagot pótol tehát az a most megjelent terjedelmes szakkönyv, amelyet ma kézhez kaptunk és a melynek címe: *A Jövedéki Büntető Törvények és A Jövedéki Büntető Eljárás Magyarzata*. Irta: Hoffman Mihály, az „Adóügyi Szaklap“ szerkesztője.

E név a finansz-tudomány terén ma már fogalom, mert több, mint másfél évtizede, hogy Hoffman Mihály a pénzügyi szakirodalom terén működik, amelyen ő egyik úttörő és a gyakorlati pénzügyi irodalomnak egyik mestere. Minden évben 1—2 közhazsnu szakkönyve jelenik meg a könyvpiacra, amely mindmegannyi praktikusan lévén megírva, nagy elterjedésnek örvend.

A, „Jövedéki Büntető Törvények és a Jövedéki Büntető Eljárás Magyarzata“ című, most megjelent könyve is a gyakorlati élettel számol.

Kiterjed az egyenes adók-, fogyasztási adók-, illetékek- és állami jövedékre vonatkozó összes törvények és a szabályok áthágásából származó jövedéki kihágásokra és nélkülözhetlen utmutató és tanácsadó minden jövedéki kihágási ügyben, mert alapos oktatást ad a kereseti adó-, házadó-, földadó-, tőkeamat-, és járadékadó-, nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek adója-, nyereségadó-, szállítási adó-, vadászati- és fegyveradó-, bányaadó-, általános jöv. pótló-, hadmentességi díj-, szeszadó-, söradó-, cukor- és ásványolajadó-, szeszadópótlék-, söradópótlék-, átutalási eljárás-, községi fogyasztási adópótlék-, dohány-, só- és lottójövedék-, állami italmérési jövedék-, lőpor-, határvám-, postajövedék-, fémmelzés-, illeték-, valamint a boritaladó és

husfogyasztási adóügyben előforduló jövedéki kihágási esetekben követendő mikénti védekezésre vonatkozólag.

A munka, amely két részből áll: „Alaki“ és „Anyagi“ részből, azt czélozza, hogy a nagyközönség bármilyen jövedéki kihágási esetben feltalálhasa mindama védelmi eszközöket, amelyek felhasználásával a jövedéki kihágási ügyekben sikeresen védekezhetik.

A könyv el is érte a czélját, mert a jövedéki kihágási terén előforduló esetek minden mozzanatát nemesak feltűnteti, de a kezdőponttól a befejezésig példákkal is illusztrálja, amiért is azt a közönségkülönös figyelmébe ajánljuk.

A praktikus és diszesen kiállított tartalomjegyzékkel és betűsoros utmutatóval ellátott könyv bolti ára nyolcz korona és megrendelhető az „Adóügyi Szaklap“ kiadóhivatalánál. Budapest, VI. ker., Andrassy-ut 38.

— „A POLGÁR“ politikai napilap. Főszerkesztő Dr. Vázsonyi Vilmos, országgyűlési képviselő, aki publicisztikai munkásságát kizárólag e lapnak fogja szentelni. Az egyenlő jogon, az általános kulturán és a gazdasági igazságon felépült magyar népállam, a polgári Magyarország: az ideál, melyet „A Polgár“ szolgálni akar. Gyarapítani a lehanyagolt polgári önértéket, terjeszteni a népjog tisztelétét, kitépni a reakció minden fajtájának gyökerét, támogatni a politikai és gazdasági felszabadulásra törekvő réteget, küzdeni az osztályállam maradványai ellen: ez „A Polgár“ politikai hitvallása. Fegyvere az akut nem ismerő radikális igazság, melyet a közélet és a társadalom minden terén érvényesíteni kíván. De a radikálizmust soha sem fogja keresni a hang durvaságában, mindig csupán a meggyőződés erejében. E czél elérésében, a lap főszerkesztőjét, Dr. Vázsonyi Vilmost, a publicisztikai és szépirodalom legjelesebb munkásai támogatják. „A Polgár“ rendes munkatársai: Ifjabb Ábrányi Kornél (vezérezik és tárcza), dr. Aezél Endre, Adorján Andor, Barabás Ferencz (vasúti ügyek), dr. Báttaszéki Lajos, dr. Benedek János (vezérezik és tárcza), dr. Besnyő Béla, dr. Bródy Ernő, Bródy Sándor (vezérezik és tárcza), Palotai Hugó, Berkes Imre, Csérgő Hugó (felelős szerkesztő), Greiner Jenő, dr. Kreutzer Lipót, Krudy Gyula (tárcza), Lux Terka (tárcza), dr. Molnár Jenő, Nagy Endre, dr. Oláh Gyula, dr. Rácz Dezső, Serény Aladár, Szász Zoltán (tárcza), Szekula Jenő, dr. Szirmai Albert, Turtsányi Pál (vasúti ügyek), dr. Vázsonyi Vilmos (főszerkesztő). „A Polgár“-ban szabad szellemű, teljesen független, demokratikus irányú, irodalmi színvonalon álló napilapot kap az olvasó. „A Polgár“ teljes tájékoztatást ad a politika, az irodalom, a művészet, a gazdasági élet és a társadalom minden mozzanatáról és legelősebb ilyen terjedelmű napilap, mert „A Polgár“ egyes száma a fővárosban és vidéken 2 krajczár (négy fillér). Előfizetési árai pedig a következők: egész évre 16 korona, fél évre 8 korona, negyed évre 4 korona, egy hónapra 1 korona 40 fillér. „A Polgár“ megjelenik minden nap reggel, ünnep és vasárnap után is. Szerkesztőség és kiadóhivatal: VI., Eötvös-utca 37.

Közgazdaság.

□ Tarlóba vethető takarmánynövény.

Azon szálas takarmánynövények között, melyek egész július közepéig elvetve még'az őszi beálltáig kifejlődnek és lekaszállhatók: foglal helyet a mohar. A mohar egyike azon takarmánynövényeknek, melyek a szárazságot igen jól kibírják. A mohar ha akár a vetés előtt, akár a vetés után kelese közben esőt kap, kielégítő jó minőségű és elegendő mennyiségű takarmányt szolgáltat. A vetésre legjobb a mi közönséges moharunkat felhasználni, mert a magkereskedők árjegyzékeiben szereplő különböző külföldi moharfajták hosszú tenyészidejük, igényesek, kevesebbek és durvább, rostosabb takarmányt adnak.

A közönséges mohar a vetéstől számítva

70—80 nap alatt kaszállható. A mohart sorbavető géppel 11—12 cm-re vessük, sohase mélyen legfeljebb 1½ cm-re. A vetőmagszükséglet katasztrális holdankint 25 liter. Cél szerű lesz a mag jó csiraképességéről meggyőződést szerezni és rossz minőségű magot egyáltalában nem vetni. A tarló vetés alkalmával maggal takarékoskodni egyáltalában nem szabad mert a növény ilyenkor kedvezőtlenebb körülmények között fejlődik, mintha az rendes időben lesz vetve. Az ilyen módon elvetett mohart akkor használjuk, a mikor az kihányta fejét. A mohart zölden csak a legkritkább esetekben (csak szükség esetében) takarmányozzák fel. Szénává könnyen szárítható, mert levélrészei nem töredeznek le és így gyorsan is szárítható. A mohar termésmennyiségére befolyást gyakorol az, ha az előveteménye istálló, vagy műtrágyázva volt. A mohar termése katasztrális holdanként változhatik 10—30 m/m. között.

Szerkesztői üzenetek.

Sz. Gy. Győr. Megkaptuk, köszönjük. A kívánt példányokat elküldtük. Üdv.

B. S. Hídvég. Rendben lesz. Mulass jól. Szervusz.

F. M. Mint láthatja, közöljük.

K. A. L. R. Helyben. Sorsjegyeik nem nyertek.

Kiadja a szerkesztőség.

NYILT-TÉR.

Ezen rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a szerkesztő

Nyilatkozat.

A köztem és Herczegh Ernő ur közt felmerült lovagias ügyben a „Delsomogy“ f. hó 16-iki számában nyilvánosságra hozott egyoldalú jegyzőkönyvre a következő kijelentéseket tartom szükségesnek tenni.

Hogy az elsősorban a sértett fél én vagyok, — az azok előtt kik az ügyet ismerik s legkisebb járatossággal bírnak a lovagias ügyekben — tisztán áll. — Ezért is nem voltam hajlandó (viszontértésemért) bocsánatot kérni. Mert vagyok annyira lovagias férfi, hogy tévedés esetén, egy általam igaztalanul megsértett férfit megkövessek.

A lovagias elégtételadást sem tagadtam, — de a fegyverválasztás jogáról lemondani hajlandó nemjagok. A pisztolylya I való elégtétel adás elől nem tértem ki. — Mindezekről tanuskodik a kezeim közt levő jegyzőkönyv.

Szigetvár, 1905. július hó 21.

Németh Zoltán.

Nyilatkozat.

Németh Zoltán urnak fenti nyilatkozatára, a tényállás tisztázása végett, a következőket jelentjük ki,

Maga azon tény, hogy Németh ur segédei helyett saját személyében nyilatkozni kénytelen, a lovagias ügyekben való járatlanságát és állapontja tarthatatlanságát documentálja. Miért is mi tőle lovagias ügyekben semmi féle kioktatást el nem fogadunk, mert ehhez a történetek után joga nincs, oktatásait tehát a leghatározottabban visszautasítjuk, polemiába sem keveredhetünk vele, hanem a felünk részére kiadott s már közzétett jegyzőkönyvet újból egész terjedelmében fenntartjuk, ennek folyománnyaként, valótlannak nyilvánítjuk azon mérés állítását, hogy segédei a fegyveres elégtételadás bármelyik nemét felajánlották volna, mert ez nem igaz. Az egészből csak annyi a való, hogy dr. Raksányi ur mellesleg megjegyezte hogy fele pisztolya hajlandó volna kimenni, de azt fel nem ajánlotta, miért is mi ezen amugy sem határozott nyilatkozatot tudomásul sem vehettük.

Szigetvár, 1905. Jul. 22.

Bárvárh Gyula s. k.
Tóth Aladár s. k.

MIT IGYUNK?

hogy egészségünket megóvjuk, mert csakis a **természetes szénsavas** ásványvíz erre a legbiztosabb óvószert. Elsősorban a **mohai**

ÁGNES-

forrás mint természetes szénsavdús ásványvíz, föltétlenül tisztá, kellemes és olcsó savanyúvíz; dús szénsavtartalmánál fogva nemcsak biztos óvszer fertőző elemek ellen, hanem a benne foglalt gyógsóknál fogva kitűnő szere a legkülönbözőbb **gyomor-, légző- és húgyszervi betegségeknek**. Azért tehát

Használjuk a mohai Ágnes-forrást, ha **gyomor-, bél és légzőhuruttól** szabadulni akarunk.
Dr. Kéthy.

Használjuk a mohai Ágnes-forrást, ha **étvágyhiány és emésztési zavarok** állanak be.
Dr. Gebhardt.

Használjuk a mohai Ágnes-forrást, ha a **vesebajt** gyógyítani akarjuk.
Dr. Kövér.

Használjuk a mohai Ágnes-forrást, ha **májbajoktól és sárgaságtól** szabadulni akarunk.
Dr. Glass.

Háztartások számára másfél literesnél valamivel nagyobb üvegekben minden kétes értékű mesterségesen szénsavval telített víznél, sőt a szódavíznél is **előszórást** adja, hogy az Ágnes-forrás vizét a legszegényebb ember is könnyen megszerezhesse.

Kedvelt borvíz. — Kedvelt borvíz.
Kapható minden fűszerüzletben és elsőrangú vendéglőben.

Főraktár:
Oscodál Gusztáv urnál.
Ugyan itt ingyen kapható az Ágnes-forrás díszes kivetül ismertető füzeté.

Kérjen egészen ingyen zománczott edény

képes árjegyzéket. Próbarendelvény: 6 fazék és 6 lábos különféle nagyságban, összesen 12 db. **1 frt. 75 kr.**; 8 egész vagy fézfazék és 6 egész nagy főzőlábos, összesen 12 db. **3 frt. 50 kr.** és egy teljes zománczott mosdókészlet, mely áll labor, vizesveder, mosókanna, éjjeli, szappantartó és fogkefétartó, összesen 6 db. **2 frt. 50 kr.** csak én szállít-hatók. Ingyen csomagolás utánvételt mellet.

KOHN gyártó raktára Budapest, VI. Csengeri-u. 51. Sürögycim Kohn edénygyári raktár, Budapest.

Üzlet-megnyitás!

Van szerencsém a t. fogyasztó közönséget értesíteni, hogy Szigetvárott

Liszt-üzletet

nyitottam. Főtörekvésem, hogy a t. közönség igényeit minden tekintetben kielégítek. Raktáron csakis a legjobb minőségű I.-ső rendű hengeralmi lisztet tartok, melyet a legjutányosabb árban árusítok.

Tüzelő-fa árain

a következők:

1 öl gyertyánfa I.-ső oszt.	frt. 13.—
1 „ bükkfa „ „ „	12.80
1 „ kevert hasábfá „ „ „	11.60
1 „ gömb.-ágfa „ „ „	10.60

Az árak kötelezettség nélkül (míg a készlet tart) készpénzfizetéssel. Kívánatra a fát ha a megrendelés idején történik, a fenti árban házhoz is szállítom.

A t. közönség szíves pártfogását kérve

tisztelettel
Gál Miksáné.

25 korona

egy divatos férfi öltöny mérték után, remek szabásban finom gyapjuszövetből.
Lichtmann S. szabómesternél.
Budapest, Rottenbiller u. 4. B. Főlemelet.
Vidékre minták bérmentve.

Hirdessünk a „**Délsomogy**“ lapban, ha **ozélt óhajunk elérni hirdetésekkel.**

Izákosság nincs többé



Kívánatra bárkinek bérmentesen küldünk egy próbát a **COZAPOR**ból. Kávé, tea, étel vagy szeszes italban egyformán adható az ivó tudta nélkül.

A **COZAPOR** többet ér mint a világ minden szeszes itala tartózkodásról, mert csodálatos ellenszere teszi az izákosságnak a szeszes italt. A **COZA** oly csendesen és biztosan hat, hogy azt feleség, testvér avagy gyermek egyaránt, az ivónak tudta nélkül adhatja és az illető mégcsak nem is sejtí mi okozta javulását.

COZA a családok ereit békítette ki ismét, sok ezer férfit a szegény és hecstelenségtől megmentett, kik később józan polgárok és ügyes üzletemberek lettek. Temérdek fiatal embert a jó utra, és szerencséjéhez segített és sok embernek életét számos évvel meghosszabbította.

Az intézet mely a **COZAPOR** tulajdonosa, mindazoknak kik megkívánják egy próba adagot és egy köszönő írással telt könyvet díj és költségmentesen küld, hogy így bárki is meggyőződhessen biztos határáról. Kezessékünk, hogy az egészségre teljesen ártalmatlan.

INGYEN PROBA 581. sz.
Vágja ki ezen szelvényt és küldje meg ma az intézetnek.
(Levelek 25 fillér levelezőlappal 10 fillérre bérmentesítendő.)
COZA INSTITUTE
(Dept. 581.)
62, Chancery Lane,
London, Anglia.

Tulhalmozott raktár folytán!

Az összes fajta ráczvásznak mtrje 30 fill.
Divatos és csikos plissé zefirek mtrje 30 fill.
Legujabb foulard selymek mtrje 1 k. 20 fill.
Napernyő ujdonságok nagy választékban!
Deutsch Dávid fia

divatruházában
SZIGETVÁROTT
(Takarékpénztár épületben.)



Zilzer Johanna

30 éven át kitűnőnek bizonyult közkedvelt

arckenőcse

eltávolít mindennemű szépségihát nevezetesen, szeplőt, májfoltokat az orr és kéz vörösségét s az arcnak késő korig egészséges, rózsás színt kölcsönöz.

Ára: 1 nagy tégely 2 kor. 40 fill., 1 kis tégely 1 kor. 20 fill., a hozzávaló szappan 1 drb. 60 fill. Biztos hatásáért jótálok. Kitűnő hajnövesztő kenőcs s minden e szakba vágó dolog szintén kapható. Szétküldések a világ minden tájéka felé utánvétellel. Valódi minőségben kapható:

Zilzer Herminánál.

Budapest, VI. Király-utca 70 sz.

Valamint minden gyógyszerárban és drogueriában.

17894. számhoz.
1905.

Somogy vármegye alispánjától.

Hirdetmény.

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur az 1905. évi április hó 22-én kelt 17125/I. számú rendeletével a **kaposvár-szigetvári közut** 30-175—33.790 km. szakaszának kiépítésével kapcsolatosan ezen szakasz földmunkájának elkészítését 5372 kor. 92 fill. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munka kivitelének biztosítása céljából az **1905. évi július hó 31-ik napjának d. e. 10 órájára az alispáni hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás** hirdettetik.

A versenyezni óhajtók felhivatnak, hogy a fentebbi munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat a **kitűzött nap d. e. 9 órájáig** a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlathoz az általános feltételekben előirt, az engedélyezett költségösszeg 5%-ának megfelelő bantpénz csatolandó. A földmunkák befejezési határideje folyó évi szeptember hó 30.-a.

A szóbanforgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Kaposvár, 1905. július 14.

Alispán helyett:

Gabsovits Károly
főjegyző.

5 forintért

szétküld utánvétellel egy maradék 3 mtr. egy férfi öltönyre való finom fekete sötét-kék, szürke v. barna posztót v. kamgarit.
Országos Posztó kiviteli Áruház,
 Budapest, Rottenbiller u. 4 B. Főemelet.
 Minták nem küldetnek.

Pécs legrégibb üzlete. — Fennáll 1812 óta.

Szinger Frigyes

(ezelőtt DAEMPF)

agyag kályhakészítő
Pécsett, Ferenciek u. 14. sz.
 Műhely: Makár utca 43. sz. sajtóházában.

Van szerencsém a n. é. közönség szíves figyelmét felhívni gazdagon berendezett, saját készítményű, minden színben készített

agyag-kályháimra.

Továbbá ajánlom a Pisztor-féle szabadalmazott gyorsmelegítő kályhabetéteimet, melyek használatával 50 százalék tüőanyagot takarítunk meg. Továbbá ajánlom a szabadalmazott „Simplex” tüőrostélyt, mely kályhák, takaréktűzhelyek részére nagy tüőelő anyagot megtakarít és a mely kizárólag nálam kapható.

A Pisztor-féle agyagkályha betétet a legelőkelőbb házaknál bevezettem és mindenütt a legjobb bizonyítványt állították ki, melyeket kiánatra bárkinek felmutatok.

Elvállalok mindennemű javításokat átalakításokat, takaréktűzhely és kádfürdő burkolatokat jótállás mellett legjutányosabb áron.

Nagy raktár

főző, virág és porcellán-edényekben
 Mindenütt elismerés a jó munkáért.

Pontos kiszolgálás.

Női divatáruház és férfiszabó üzlet!

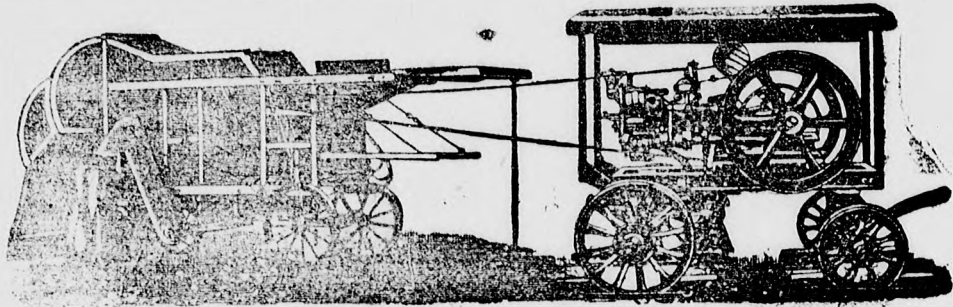
Az összes nyári áruk az idény előre haladottsága miatt olesó-árért beszerezhetők
 (u. m.: Batisztok, zefirek, dellainek)

A legdivatosabb **Napernyők** félárban kaphatók.

Férfi öltönyök a legszebb kivitelben mérték után megrendelhetők.

HEISLER FERENCZ és Társa
 divatáruháza a „Békához”
 SZIGETVÁROTT.

Olcsó árak!



Elsőrendű gyártmány!
 Kedvező fizetési feltételek!

Benzin-lokomobilok.
 Benzin-motorok.

Tömör kivitel!
 Legmesszebbmenő szavatosság!

Teljes cséplő szerelvények.
 Szívógáz-motorok.

Osers és Bauer motor-gyáriraktára

BUDAPEST, VI., Podmaniczky-utca 18.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Butorvásárlási alkalom!

Figyelem!

Egy budapesti elsőrangú butorgyár egész raktárát több száz darab butort, közte; legmodernebb ebédlő-, háló- és uriszoba berendezéseket az üzlet feloszlása folytán megvettem, melyeket

50%-al

a tényleges árnál olcsóiban árusítom el.

Ezen ritka alkalmat ne mulassza el senki, kinek



B U T O R



szükséglete van.

Saját műhelyemben készült kárpitos munkák szintén a legolcsóbban kaphatók.

Friedmann Károly

butorraktára,
 saját asztalos és
 kárpitos műhelye

PÉCS, Siklósi-országút 44. szám.